

GRAMMATICA – Verbuiging bezittelijke voornaamwoorden

Bezittelijke voornaamwoorden (мой, твой, наш, ваш en свой) richten zich wat geslacht, getal en naamval naar het woord dat ze bepalen. Gewoonlijk staat het bezit. vnw. voor het woord dat het bepaalt, maar het kan er ook achter staan.

мой брат, наши дети maar ook : брат мой, дети наши

VERBUIGING

Nom.	мой	моя	моё	мои
Gen.	моего	моей	моего	моих
Dat.	моему	моей	моему	моим
Akk.	мой/моего	мою	моё	мои/моих
Instr.	моим	моей	моим	моими
Prep.	моём	моей	моём	моих

твой en свой volgen dezelfde verbuiging

Nom.	наш	наша	наше	наши
Gen.	нашего	нашей	нашего	наших
Dat.	нашему	нашей	нашему	нашим
Akk.	наш/нашего	нашу	наше	наши/наших
Instr.	нашим	нашей	нашим	нашими
Prep.	нашем	нашей	нашем	наших

ваш volgt dezelfde verbuiging

De bezittelijke voornaamwoorden van de derde persoon его, её, их worden niet verbogen en veranderen nooit van vorm ; ze krijgen ook geen verbindings Н – na een voorzetsel :

Я познакомился с их отцом. / Он был у её сестры.

Het bezittelijk voornaamwoord свой slaat altijd terug op het onderwerp van de zin :

Я забыл свою книгу.

Let op het verschil : Он любит свою сестру / Он любит его сестру.

Wel : У неё свои деньги. / У моего брата своя машина.